

Onze tocht begonnen we met een enorme hefbrug die de spoorrails tot wel 34 meter omhoog kan tillen. We eindigen de tocht ook met een hefbrug, maar wel een van een andere orde. De Kleiwegbrug kan maar ca. twee meter omhoog, net voldoende om kleinere recreatieboten door te laten.

Er heeft niet altijd een hefbrug gelegen. De huidige brug dateert van 1964; voor die tijd lag er een draaibrug. Daarvan zijn er vanaf 1871 verschillende geweest, maar de allereerste brug lag er al eind 14de eeuw. Deze lag voor de Kleiwegpoort, onderdeel van de toenmalige verdedigingswerken. Brug en poort zijn genoemd naar de Kleiweg. Deze weg werd zo genoemd omdat hij over een kleistrook loopt. U ziet, soms is de naamverklaring erg simpel. De Kleiweg liep vroeger door tot aan Waddinxveen en Boskoop; ook de Bloemendaalseweg maakte er deel van uit. De Kleiwegpoort is in 1843 gesloopt. De twee leeuwen van de poort zijn bewaard gebleven en prijken nu op de Leeuwenpoort; de toegangspoort tot het Van Bergen IJzendoornpark. In de vorige wijkkrant heeft u kunnen lezen dat er vroeger naast de huidige Spoorstraat nog een sluisje was met een vaarverbinding richting Bloemendaal. Dat is allemaal verdwenen. Er rest een druk verkeersknooppunt en de Kleiwegbrug vormt de belangrijkste toegang naar de Binnenstad. Auto's, fietsers en voetgangers persen zich door deze verkeersader.

Hans de Graaff bij het brugwachtershuisje

En dan gaat de brug open. Bellen rinkelen en lichten knipperen. Veel voetgangers trekken zich er niets van aan. Brugwachter Hans de Graaff blijft er stoïcijns onder. De bomen gaan neer en de laatste "onderdoorkruipers" worden resoluut terugverwezen. Hij maant de bootjes zich klaar te maken voor de passage en hij zet de brug in beweging. Bij dit alles houdt hij zijn sigaar stevig in de mond. Voor hem is het routine want hij werkt al 16 jaar bij de Havendienst en doet de Kleiwegbrug nu vier jaar.

De Kleiwegbrug gaat omhoog

Hij heeft zijn eigen brugwachtershuisje. U heeft het misschien nog nooit bewust gezien, maar het staat aan de stadszijde zo'n 20 meter ten oosten van de brug. Het heeft de monumentenstatus. Maar hij heeft nu geen tijd om in het huisje te zitten, want hij moet op zijn brommertje achter de bootjes aan. Ze gaan zoals de meeste via de Blekerssingel, de Karnemelksloot en de Breevaart naar de Reeuwijkse plassen. Dat is een tocht met hindernissen, want je komt op deze route nog zeven bruggen tegen. Twee ervan, die in de Blekerssingel en in de spoorlijn naar Utrecht zijn vaste bruggen. Ze zijn 1.80 hoog en daarmee maatgevend voor de doorvaart. De andere zijn ophaalbruggen of basculebruggen en die moet De Graaff ook bedienen. Jaarlijks ondernemen ongeveer 1200 vaartuigen deze tocht. Wij blijven bij de Kleiwegbrug waar de normale verkeersstroom inmiddels weer op gang is gekomen.